Is it not according to the last Mishnoh

מאי לאו כמשנה אחרונה –

OVERVIEW

The גמרא posed a query; does the master of an עבד who is 1 מעוכב גט שחרור receive the קנס of שלושים שלוש if this עבד is killed by an animal. The גמרא cited a ברייתא which states that the קנס of a חצי עבד וחצי בן הורין is given half to the master and half to his heirs. The גמרא initially assumed that this ברייתא is following the משנה אחרונה, where all agree that we force the remaining partner to free the slave (he is a מעוכב מט שחרור) and nevertheless the master receives (half of) the תוספות. Our תוספות explains why we cannot use this reasoning to resolve a previously cited contradiction.

-3ולעיל לא בעי לאוקומי הא דנותן חצי קנס לרבו למשנה אחרונה

But previously the גמרא did not want to establish that the ברייתא which rules that he gives half the משנה אחרונה to his master, follows the משנה אחרונה -

דקנסא לרבו מעשה ידיו לעצמו⁴ -

Where assume that the קנס belongs to the master and the slave's handiwork belongs to him -

והא דנגחו שור יום של רבו לרבו הוי למשנה ראשונה כדפרישית לעיל - 1 And that ברייתא where an ox gored and injured the עבד, if it was יום של רבו, the payment goes ברייתא is according to the משנה ראשונה as I explained previously; the reason the גמרא did not offer this resolution -

כי היכי דלא לפשוט בעיא דהכא:

¹ See רש"י ד"ה מעוכב.

 $^{^2}$ On מב,א and continuing on ברייתא the ברייתא stated that if an ox killed a חצי עבד וחצי בן חורין that we pay half of the thirty שקלים קנס to the master and half to the heirs of the עבד. The גמרא asks why do we not say if it was יום של רבו is paid לרבו and if it is יום של עבד it goes to his heirs (like we said previously [on the 'עמוד א' that if a חעוחב"ח was injured by an ox עמו לעצמו של רבו לרבו יום של רבו לרבו יום של רבו לעצמו. The גמרא which seemingly conflicts with the view of רבא is asking that based on this ממרא we could have offered an answer even according to רבא.

³ Our ממרא here understands that according to the משנה אחרונה it makes sense that חצי קנס לרבו (provided that there is קנס for a קנס שחרור).

 $^{^4}$ According to the מעכה אחרונה, (that the עבד must be freed; he is a מעכה אחרונה, it is understood that מעשי ידיו לעצמו and we can also understand why the קום (half of it) goes לרבו (since we assume that by a אדון the אדון the אדון the אדון אווא מעוכב גט שחרור receives קנס and here where he is a חצי אדון he receives חצי קנס). See 'Thinking it over'.

⁵ מב,א תוס' ד"ה יום must serve the master on alternate days; therefore if he was gored on his master's day, the master receives the payment for his injuries. This would resolve the contradiction.

⁶ The only way we can resolve the contradiction of these two ברייתות is by saying that the ברייתא of דצי קנס לרבו of דצי קנס לרבו according to the משנה of the משנה, and this would be understood only if we maintain מעוכב גט שחרור, משנה, and this would be understood only if we maintain, מעוכב מי שחרור, משנה אחרוב מעוכב מי שחרור שוא מעוכב מי שחרוב מעוכב מי שחרוב מעוכב מי שחרוב מעוכב מי שחרוב מי שחרוב מעוכב מי שחרוב מי שוב מי however this is the query we are posing here. We did not wish posit previously that a מעוכב גט שחרור יש לו קנס if we

Is in order that we should not resolve the query here whether a מעוכב גט שחרור receives קנס at all

SUMMARY

We forgo resolving a contradiction by assuming a ruling that remains in doubt.

THINKING IT OVER

Why was it necessary for תוספות to mention 'מעשה ידיו לעצמו'; 7 what relevance does it have to explaining why חצי קנס goes ילרבו?!

⁷ See footnote # 4.